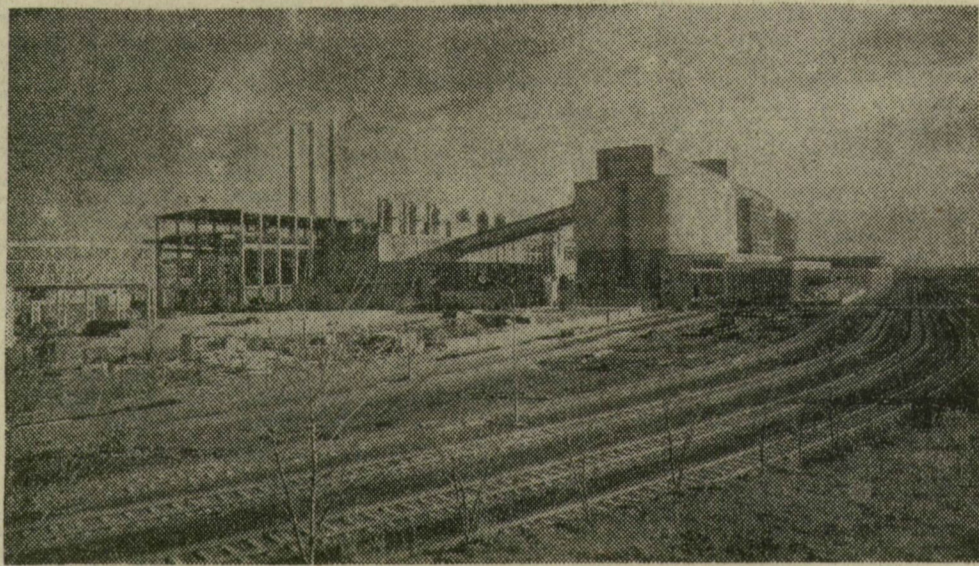

Egy gyáróriás első lépései

Távlati kép az épülő DCM-ről

„Az MSZMP VIII. kongresszusa határozatából: El kell érniük, hogy az öt-éves tervben előírt 250 ezer helyett legalább 300 ezer lakás épüljön!”.

A három büszke, százméteres kémény már csak azt várja, hogy lekerüljön »fejéről« a zöld fedősapka, és nagyot lélegezve kifújassa az első gőzt. Türelem, türelem, cirógatják a munkások, mérnökök a három koloszoszt, mondván, rövidesen erre is sor kerül.

A kétségkívül jelentős pillanat tehát a terveknek megfelelően a Tanácsköztársaság évfordulója alkalmából elérkezett. Harmadik márciuszalai konferenciánál kezdődött Magyarországon a Váci Cement- és Mészgyár.

Két és fél milliárd forint

A legmodernebb technikával épülő gyáróriás felmérhetetlen jelentőségű hazánk életében. A korábbi évek iparpolitikájának következtében messze elmaradtunk az európai színvonalról, s bár az utóbbi öt esztendőben látványos fejlődés következett, az ország gazdasági helyzetét tekintve a magyarországi cementipari üzemek termelése jelenleg évente 1 733 117 tonna. A váci cementrézleg

teljes bekapcsolásával ez a szám meg fogja majd közelíteni a hárommillió tonnát!

Egy évvel hamarabb

Az eredeti elképzelések szerint 1965. január elsején kellett volna teljes kapacitással indulni a DCM-nek. Azonban az NDK-beli és a magyar tervező és kivitelező szervek, a magyar, a német munkások, műszakiak jó munkájára, lelkesedésére, szakmájára, tapasztalatára azaz a támaszkodva a gyár előrelépését az egy évvel korábbi határidőre Nagyszerű kezdeményezésük egymillió tonna cementtel jelent hazánknak a lakáskészítést.

A Dunai Cement- és Mészgyár két és fél milliárdos forintjával második öt-éves tervünk legjelentősebb beruházása. Ez a beruházási program is nemes célkitűzéseket szolgál. Nagymértékben arra hivatott, hogy elősegítse népünk egyik alapvető problémájának, a lakáskészítésnek a megoldását.

Bácskai László

Felújítanak több szegedi művelődési otthont

A jobb közművelődési munka érdekében hamarosan kívül-belül felújítják, utazzák a Vörösmarty utca-ban a Juhász Gyula Művelődési Otthont. A felújításra közel 300 ezer forintot fordítanak. Itt kap majd helyet a nyugdíjasok klubja is.

A MÁV Petőfi Sándor Művelődési Otthonban 100 ezer forintot fordítanak első felújításra. A nagy udvarra néző teraszt zárták teszik és klubot alakítanak ki benne, ugyanakkor a nagytermet is kifestik, rendbe hozzák. Kisebbségi tatarozást végeznek majd az Építők Művelődési Otthonában is több ezer forintot költséggel.

Kedvezmények a tavaszi gyümölcsápoláshoz

Az Országos Növényvédelmi Szolgálat szakemberei felhívják a termelősövetkezetek vezetőinek figyelmét, hogy ahol lehet, a közös gazdaságok maguk szervezhesék meg a háztáji és szőlő-nyírtövis-ápolást, elsősorban pedig a tavaszi gyümölcsfa tisztogatást és a permetszési munkákat. Munkájuk feladata a gazdaság munkaadó-helyzetét, állítsanak munkába megfélemlítő, jól képzett növényvédelmi szakembert, jelöljék ki a növényvédelmi brigádokat. Az öntevékeny termelősövetkezetek a vegyszeres nagykereskedelmi áron vásárolhatják meg, ezen kívül — a 3044/5/1962. számú kormányhatározat alapján — 30 százalékos árkedvezményt kapnak. Ezenkívül a gazdaságilag meg nem erősödött termelősövetkezetek további 20 százalékos kedvezményben részesülnek. Ahol a helyi földművelősövetkezetekkel megállapodást kötnek a védekezési munkák elvégzésére: ott a termelősövetkezetek tegyenek eleget a megállapodásban vállalt kötelezettségeknek, mindenben támogassák a földművelősövetkezetek brigádok munkáját. (MTI)

SIKLÓS JÁNOS:

Mindennapi dolgainkról

A nyugtalan emberekről

— HA EZT egy nyugtalan ember látna, biztosan megcsavarodna benne, hiszen — motyogta bánkódóan egy öreg murár az építkezés kapujában.

Ígaza volt az öreg kőművesnek. Hiszen már harmadik esztendeje »épülnek« a mindössze hárommillió forintos értékű képviselő épületecskéik a szegedi autóközelkedési vállalat makói telephelyén.

Nem hiszik el? Pedig így van. 1960 novemberében kezdte el a munkát egy miniszteriális magaspénzt vállalat, amely időközben talán kimúlt az ipari életből, vagy más baj érte, de átvette ezt a kicsi munkát a hídépítő vállalat. S most három-négy ember lassacskán elépíteti a telepet és ha a jó isten is úgy akarja, talán év végére befejeződik...

Azóta, hogy ezt az »építkezést« láttam, az öreg murár szava motyogóan fejembem, a nyugtalan emberről. Mert milyen is lehet egy nyugtalan ember?

NYUGTALAN olyan, aki nem bírta volna el, aki három esztendeig épüljön ez a bagatell vállalkozás, inkább lejárja a lábát, de már a szakma becselete érdekében sem tűrné a nyolchónapos munka elnyúlását három esztendőre... Mert ott van az ellenpélda, a makói redőnygyár. Hasonló nagyszabású építkezést, s tíz hónap alatt befejezte a megyei építőipari vállalat.

A nyugtalan embereken múlik, hogy szocialista építőmunkánk szép eredményeit ne tarkítsák különféle visszacsapások. Azokon a felelőségeit érző, csupaszív embereken, akiknek életstílusa a rend, a vállalt kötelezettség teljesítése, akik emberki méltóságukat nem alázzák meg azokkal, hogy hanyag, lusta, felelőtlen, stb. jelzővel kelljen illetni őket.

Nagyon sok nyugtalan ember él a mi hazánkban. Iparban, mezőgazdaságban, értelmiségi munkakörökben. De van bőven »nyugodt« ember is, akit nem izgatt semmi. Azt mondják, az élet majd megoldja a gondokat és a nagy természeti és társadalmi kiegyenlítődésben úgyis elrendeződik minden. Szerintük »nem kell izgulni« ez csak felesleges idegpusztítás. Ezek a típusok nem is építenek be sok tegy-átétele, hanem a nyugtalanok.

Sajnos, mégsem érvényesül mindenütt megfelelően az az elv, hogy a legtöbb tegy-átétele beépítők kapjanak magasabb anyagi és sokkal több erkölcsi elismerést, mint az úgynevezett minden mindegy jakabok. Mert a nyugtalan ember nem tud »nyugodt« lenni semmilyen helyzetben: munkájában, életfelfogásában, egyéniségében... Ez a típus szakadatlanul teremt, alkot, enélkül nem tud élni. Az anyagi dotáció és a morális elismerés nem elsőrendű tényező ennél az embertípussal. Ezért azoknak kellene más elbírálási módokat, és egy kicsit az ilyen jellegűen hasznos jellemeiket is megfizetnie, nemcsak a státuszát a benne levő személyllyel, függetlenül attól, hogy esetleg »töle leéghet a ház«, az sem zavarja meg rendíthetetlen »magyaros« nyugtalanok.

MÁR SZINTE hallom az ellenvéleményeket: »na, na, az embernek csak egy élete van«. Ami azt jelenti, hogy ne törjük magunkat, mert hamar elkopunk és mit ér minden szép, s jó dolgok, okos és hasznos találmány. Ha én kimentem az életből. Ez a felfogás nemcsak antimarxista, hanem beteges felfogású emberek által a Pató Pál-élet igazolására gyártott élet.

A nyugtalan ember a tökéletes rendben elbukott, mert elképzelését, progresszív irányú ható alkotótevényt megnevezte az osztálytársadalom érdeke. Viszont a szocialista társadalomban éppen a nyugtalan, a jobboldali belső tüzzel, dús vitalitással megáldott ember adja a legtöbbet. Hiszen semmiféle korlátozó alkotó tevékenységét, tudásának, munkakedvének szabad áradását serkenti a mi társadalmunk. Ez a fajta ember örül, ha valamit jól megcsinált, sikerrel. A következők órában mégis már valami újabb gondolatot dajkál és megkísérel a megvalósítását. Pedig ha csak »szordinóban« dolgozna, akkor is megkapná a fizetését, s talán senki sem kéréne tőle számon őnkormányzó vállalkozásait. De csinálja, mert ez az élet-eleme, s ezzel a többit a »nyugodt« embernél, ez az a plusz, amit nem lehet elvitatni értékéből. S csak annyit igaz az »egy életünk van«-ból, hogy ez a fajta ember hamarabb elég, mint a nyugodt, afféle jó hivatalnok típus. De mégis többet ért, mert tartalmasabb volt, többet adott. S ez nem funkcióhoz kötött valami, mert megszámlálhatatlan tömegű nyugtalan ember él életünk minden területén, vezető embereink zömeje is ilyen, de beosztásban is találunkokat is.

A NYUGTALANOK típusa nem tudja elviselni az igazságtalanságot még akkor sem, ha a szökimondásból előreláthatóan hátránya származik. Nem számít ember. Nem hajt fejét ostoba tanácsok előtt csak azért, mert »úgy illik«. A szocialista építés érdekében mer cselekedni, megdölni, de mivel minden új kockázattal jár, nem fél kockázattal jár. Tudja, hogy enélkül nincs új. Ez a típus nem várja meg, míg minden oldalról »egyetemenek«, hogy ne legyen semmi baj... Mert ez a stílus nem a nyugtalan emberek életformája. (Persze nem megdölni a felelőtlen felelőtlenkedésről van szó, hanem bátor kezdeményezésről szocialista építőmunkánkban.)

Nem tudja elviselni a nyugtalan ember, hogy keze alól selejtes, pusztadarázó kompromittáló munkadarab kerüljön ki. Ezt úgy fájlatja, mintha halál fizetését vonták volna el. A nyugtalan ember kezére bízott jószág nem pusztulhat el hanyagság miatt, mert ezt nem tudná elviselni: talán egész életében kínozná a lelkiismeret érte: kárt okozott annak a közösségnek, amelyben él. A kutató egész életét áldozza, hogy életből nyerjen valami jót, hasznosat az emberiség. A nyugtalan hivatalnok nem »hivatalnok« a szó lelkisnyiló értelmében — mert nem tudja lezárni íróasztal fiókját, ha érzi, hogy egy ügy nem igazságérzetének megfelelően intéződött el: előveszi és újra kezdi. Látható, hogy nem munkatörök, de jellemeik, öntudatuk határozza meg az embereket, nyugtalanok — vagy egészen nyugtalanok.

A LEGJOBB meggyőződéssel és világgos kirajzolt élettel érdekében a kommunizmusnak kell küzdeniük az első sorokban. S küzdenek is. Ezt tizenhét esztendő bizonyította. A »nyugtalan«-ban az emberiség meggyőződéssel vallani és követni nem szavakban, és még csak nem is a kiszabott napi munka — egyébként kifogástalan — elvégzésével lehet. A nyugtalanság az az eszmei, lellemi és lelki tényező, amely a kor eszméjének — tehát a kommunizmus eszméjének — valódi harcosává avatja az egyes embereket.

EMLEKÉREMMELEL Tüntették ki az öt éve szolgáló munkásöröket

Képünkön Perjesi László Gerebecz Béla munkásörök átadja az emlékérmét a szegedi munkásöröknek.

Pénteken és szombaton a munkásör-ünnepségek zajlottak le Csongrád megyében. Az ünnepségeken számos parancsnok és munkásör kapta meg az »öt éve a nép szolgálatában« emlékérmét. A munkásör-ünnepségek Szegeden, szombaton rendezte meg Filmszínházban rendezte részt vett Perjesi László, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára, országgyűlési képviselő, és Török László, a Csongrád Megyei Tanács végrehajtó bizottságának elnöke is. Győri Imre elvtárs meglepetéssel köszöntötte a kitüntetetteket és további sikereket kívánt munkájukhoz, önkéntes szolgálatukhoz. A kitüntetettek Béla László

őrnagy, a munkásörök Csongrád megyei parancsnoka. A Gera Sándor szegedi munkásör részéről tegnap, szombaton a Szabadság Filmszínházban rendezte meg ünnepségét, amelyen részt vett Perjesi László, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára is. Kelemen Sándor őrnagy, a szegedi munkásörparancsnok mondott megnyitót, majd Perjesi László elvtárs szövege a munkásöröknek.

— Búszkán, emelt fővel tekinthetünk vissza a megtett útra — mondotta —, és sikerreinkben osztoznak a munkásörök is, párttagok és párttagok, akik fejezték

A megye többi városában, Hódmezővásárhelyen, Makón, Szentesen és Csongrádon hatvanöt ünnepséget tartottak le.

Egy francia szaklap dícsérte

A Vác környékén elterülő Naszály-hegy viszont magától kénytelen és magától program gazdájának. A szakemberek csaknem 100 esztendőre becsülik a környék mészkőincisnek tartott kőzetét. Ez párosul a jó szállítási viszonyokkal és azzal a felbecsülhetetlen lehetőséggel, hogy a Dunából nyerhetik a vizet. Ha mindehhez hozzáadjuk, hogy a fővárosnak szinte közvetlen közelségében van, így érthetővé válik a döntés jogosága.

Március 21-én bekapcsolják a DCM úgynevezett első cementnyalának valamennyi berendezését és dolgozni kezd a monumentális gyár első része. Egy párizsi szaklap itt járt tudósítóját megállapította, hogy »Európa világos csodája lesz a magyar cement- és mészmű és célszerűségével csak ritka harmóniája vetekszik«.

A tél sem volt akadály

Az idei kemény tél sem gátolta meg a munkásokat a munkájuktól.